

ایم‌نی جامع مدارس

چارچوب جهانی برای حمایت از ائتلاف جهانی برای کاهش خطرپذیری بلایا و تاب آوری در بخش آموزش و ابتکار عمل جهانی برای مدارس ایمن^۱

مارس ۲۰۱۷ (اسفند ۱۳۹۵)

اهداف ایمنی جامع مدارس

- حمایت از دانش آموزان و مربیان در برابر مرگ و میر، مصدومیت و آسیب در مدارس
- برنامه برای استمرار آموزش در کلیه مخاطرات و تهدیدهای مدنظر
- حفاظت از سرمایه‌های انجام شده در بخش آموزش
- تقویت کاهش خطرپذیری و تاب آوری از طریق آموزش

ارکان سه گانه ایمنی جامع مدارس

ایمنی جامع مدارس از طریق عملکردها و سیاست گذاری آموزشی منطبق با مدیریت بلایا در سطوح ملی، استانی، منطقه ای و محلی پیگیری می‌گردد و بر سه رکن زیر استوار است:

1. تسهیلات یادگیری ایمن
2. مدیریت بلایا در مدارس
3. آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری

بنیاد برنامه ریزی برای ایمنی جامع مدارس عبارت است از سنجش خطرپذیری مخاطرات چندگانه. مطلوبترین شکل این برنامه ریزی آن است که بخشی از سامانه های اطلاعات مدیریت آموزشی در سطوح ملی، استانی و محلی باشد. ایمنی جامع مدارس در تحلیل گسترده تر سیاست گذاری و مدیریت بخش آموزشی ادغام شده است و حاوی شواهد مورد نیاز برای برنامه ریزی و اقدام است.

هدف

هدف از چارچوب ایمنی جامع مدارس، کاهش خطرپذیری کلیه مخاطرات در بخش آموزش است. مدافعه گران کودکان در دهه اخیر گرد هم آمده اند تا:

- دسترسی ایمن و برابر کودکان را به آموزش پایه کیفی، فراگیر و یکپارچه ارتقا ببخشند،
- پیشرفت ابتکارات عمل کاهش دهنده خطرپذیری مخاصمات و بلایا را پایش و ارزیابی کنند،
- موجود بودن و دسترسی به شواهد مرتبط با مخاطرات را (مانند داده های سامانه های هشدار بهنگام مخاطرات چندگانه و اطلاعات خطرپذیری بلایا) افزایش دهند،
- کاهش خطرپذیری و تاب آوری را در بخش آموزش ارتقا دهند که این امر خود شامل تمرکز مشخص در توافقنامه های اصلی بین المللی (به عنوان نمونه، اهداف توسعه پایدار و چارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا ۲۰۱۵ الی ۲۰۳۰ یا ۱۳۹۴ الی ۱۴۰۹) می‌باشد،

- تقویت هماهنگی و شبکه ها برای تاب آوری در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی و
- تقویت حکمرانی آموزشی و مشارکت محلی به منظور پیشگیری و کاهش مواجهه با مخاطرات و آسیب پذیری در برابر کلیه مخاطرات و خطرپذیری و افزایش آمادگی برای پاسخ و بازپروری و همچنین تقویت تاب آوری.

سیاست‌ها و برنامه های بخش آموزش

منطبق با برنامه های مدیریت بلایای ملی، استانی و محلی

مبنای این تلاشها، اذعان به حقوق کودکان برای بقا و محافظت و همچنین حقوق آنها در خصوص برخورداری از استمرار و آموزش و مشارکت می‌باشد و این تلاش‌ها کودک محور، فراگیر، مشارکتی و مبتنی بر شواهد طراحی شده اند. به کلیه کودکان باید کمک شود تا در تمامی جوانب ایمنی جامع مدارس مشارکت نمایند چرا که این روند به آنها کمک می‌نماید تا مورد حمایت بیشتر قرار گیرند و انرژی، دانش و عقاید آنها در شکل دهی پایداری درازمدت بکار روند.

چارچوب ایمنی جامع مدارس بر اینگونه تلاشهای همسان شده تمرکز دارد. این چارچوب با هدف همکاری کارآمدتر شرکای بخش آموزش و مرتبط شدن با تلاشهای مشابه در سطح جهانی، منطقه ای، ملی و محلی در کلیه بخش‌های طراحی شده است.

چارچوب ایمنی جامع مدارس باعث پیشبرد اهداف ابتکار عمل جهانی برای مدارس ایمن و ائتلاف جهانی برای کاهش خطرپذیری بلایا و تاب آوری در بخش آموزش است و به منظور ارتقای ایمنی مدارس به عنوان اولویت چارچوبهای طراحی شده پس از ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) در خصوص توسعه پایدار، کاهش خطرپذیری و تاب آوری تدوین شده است.

ارکان سه گانه ایمنی جامع مدارس

رکن ۱ – تسهیلات یادگیری ایمن:

کنشگران اصلی: مقامات مسئول آموزشی و برنامه ریزی، معماران، مهندسين، سازندگان و اعضای جامعه مدرسه که در خصوص انتخاب محل ایمن، طراحی، ساخت و ساز و تعمیرات و نگهداری (شامل دسترسی مستمر و ایمن به تسهیلات) تصمیم گیری می‌کنند.

مسئولیت‌های کلیدی برای مدارس دولتی و خصوصی:

- گزینش مناطق ایمن برای مدارس و اجرای طراحی و ساخت و ساز فراگیر و مقاوم به بلایا به منظور ایمن سازی کلیه مدارس جدید.
- اجرای طرح اولویت بندی و سنجش برای مقاوم سازی یا جایگزینی مدارس غیرایمن (به عنوان نمونه، تغییر محل).
- حداقل سازی خطرپذیری ساختاری، غیرساختاری و زیرساختی برای احداث ساختمان‌ها و تسهیلات ایمن برای حفظ جان و تخلیه.
- ایجاد امکان دسترسی و ایمنی برای افراد دارای معلولیت در طراحی و ساخت و ساز تسهیلات مدارس.
- در نظر گرفتن نیازهای مدارس که به عنوان پناهگاههای موقت جامعه طراحی می‌گردند و تضمین از طراحی آنها به عنوان امکانات جایگزین مناسب استمرار آموزشی.
- مشارکت دادن جوامع در ساخت و ساز و مقاوم سازی مدارس ایمن.
- تضمین عاری بودن دسترسی کودکان به مدارس از خطرپذیری فیزیکی (به عنوان نمونه، مسیرها برای افراد پیاده، خیابان و عبور از روی رودخانه).
- تطبیق امکانات آب و سرویس بهداشتی با خطرپذیری بالقوه (به عنوان نمونه، سرویسهای بهداشتی برخوردار از آب باران و دارای چاه).

- اجرای مداخلات هوشمند نسبت به آب و هوا برای ارتقای آب، انرژی و امنیت غذایی (به عنوان نمونه، نگهداری آب باران، پنلهای خورشیدی، انرژی تجدیدپذیر، باغچه های مدارس).
- برنامه ریزی برای پایش مستمر، تأمین مالی و نظارت بر ایمنی و نگهداری دائمی تسهیلات.
- پیشگیری و پاسخ به حملات به آموزش شامل استفاده از مدارس توسط طرفین مخاصمات مسلحانه.

رکن ۲ – مدیریت بلایای مدارس:

کنشگران اصلی: مقامات مسئول آموزشی ملی و استانی و جوامع محلی مدارس که با همتایان مدیریت بلایا در هر حوزه همکاری می نمایند (در سطح مدارس، کارکنان و دانش آموزان و همچنین والدین که همگی درگیر حفظ محیطهای ایمن یادگیری هستند). آنها در سنجش و کاهش خطرپذیری ساختاری، غیرساختاری، زیرساختی و زیست محیطی و اجتماعی و همچنین ایجاد ظرفیت پاسخ و برنامه ریزی برای استمرار آموزشی فعالیت می کنند.

مسئولیتهای کلیدی:

- احداث کمیته های ملی و یا استانی و انتصاب مسئولین تمام وقت برای پیشبرد تلاشهای جامع ایمنی مدارس.
- شناسایی افراد مسئول کاهش خطرپذیری و تاب آوری استانی و مستقر در مدارس برای آموزش دیدن به عنوان رهبران و الگوهای ایمنی مدارس.
- ارائه سیاست ها و راهکارها در سطح استانی و مدارس برای برنامه ریزی و سنجش مخاطرات چندگانه مستمر منطقه محور، کاهش خطرپذیری و آماده سازی برای پاسخ. این موارد را باید در مدیریت عادی مدارس و برنامه ریزی برای بهبود ادغام نمود.
- ایجاد، آموزش، نهادینه سازی، پایش و ارزشیابی کمیته های مدارس. این کمیته ها باید به منظور رهبری شناسایی و تهیه نقشه های کلیه مخاطرات مدارس و جامعه محلی و برنامه ریزی اقدامات برای کاهش خطرپذیری مستمر و فعالیتهای آماده سازی توانمند گردند. کارکنان، دانش آموزان، والدین و دست اندرکاران جامعه را برای مشارکت در این روند باید تشویق نمود.
- تدوین برنامه های اقتضایی ملی و استانی برای حمایت از استمرار آموزشی بر مبنای استانداردهای حداقل شبکه سازمانهای آموزش در بحران که باید شامل برنامه ها و معیارهای محدودکننده کاربرد مدارس به عنوان سرپناه موقت باشد.
- برنامه ریزی برای استمرار آموزشی (به عنوان نمونه، شناسایی مناطق مناسب برای فضاهای یادگیری موقت و روشهای جایگزین آموزش).
- لحاظ کردن نیازهای کودکان پیش دبستان و بازمانده از تحصیل، کودکان دارای معلولیت و هم دختران و پسران.
- مرتبط سازی بخشهای آموزش و مدیریت بلایا و سیاست ها و برنامه های ایمنی عمومی در هر سطح سازماندهی اجتماعی (ملی، استانی، محلی و محل مدارس) و ایجاد ارتباط و هماهنگی میان بخشها.
- تدوین روندهای استاندارد عملیاتی در صورت نیاز برای مخاطرات دارای هشدار یا بدون هشدار که شامل تخلیه ساختمان، اجتماع ایمن، تخلیه به منطقه ایمن، سرپناه، تعطیل کردن و پیوند مجدد ایمن با خانواده می باشند. رویه های استاندارد عملیاتی را باید با وضعیت خاص هر مدرسه منطبق ساخت.
- یادگیری مقررات ایمنی برای مخاطرات خاص مواجه شده.
- مشارکت مدارس در کارآمد و اثربخش کردن نظامهای هشدار بهنگام و اقدامات بهنگام.

- مشارکت مدارس در ایجاد انسجام اجتماعی و تقویت صلح.
- اجرای مانورهای شبیه سازی مرتب در مدارس و مرتبط با جامعه، ارزشیابی نقادانه و بهبود آماده سازی پاسخ.

عکس: دیوید واردل / سازمان نجات کودکان استرالیا

رکن ۳ - آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری

کنشگران اصلی: تهیه کنندگان برنامه و مواد درسی، اعضای هیئت علمی مؤسسات آموزشی، مربیان و معلمان، معلمان، نهضت‌های افراد جوان، رهبران فعالیت‌ها و دانش آموزان که در راستای تدوین و تقویت فرهنگ ایمنی، تاب آوری و انسجام اجتماعی فعالیت می‌کنند.

مسئولیت‌های کلیدی:

- تدوین پیام‌های اصلی ملی مبتنی بر شواهد و اجماع اقدام محور برای کاهش خطرپذیری و تاب آوری خانوارها که مبنایی را برای آموزش رسمی و غیررسمی و همچنین پوشش‌ها و اطلاع رسانی عمومی تأمین می‌کنند.
- مشارکت دادن دانش آموزان و کارکنان در فعالیتهای واقعی مدیریت بلایای مدارس و جامعه شامل تهیه نقشه های مخاطرات، تدوین برنامه های اقتضایی مدرسه محور و اجرای مانورهای مرتب در مدارس برای مخاطرات مربوطه.
- تدوین "گستره و توالی" برای ثبت تفصیلی پیامدهای یادگیری و توانمندی‌ها به منظور ادغام کاهش خطرپذیری و تاب آوری در برنامه درسی معمول در کلیه سطوح.
- ادغام کاهش خطرپذیری در تمامی مراحل برنامه درسی و تأمین راهکارها برای ادغام کاهش خطرپذیری و تاب آوری در موضوعات درسی.
- تدوین مطالب با کیفیت یاددهی و یادگیری برای دانش آموزان و معلمان. توجه به همه ابعاد آموزش کاهش خطرپذیری: اجرای تحلیل خطرپذیری مخاطرات چندگانه (شامل آن دسته که دارای عوامل طبیعی و انسانی و همچنین خشونت و مخاصمه می‌باشند)، درک عوامل محرک خطرپذیری و اقدامات کاهش خطرپذیری، شناسایی و توزیع پیام‌های اصلی برای ایمنی و آمادگی، ایجاد ظرفیت کاهش خطرپذیری اجتماعی و گسترش انسجام اجتماعی و فرهنگ ایمنی و تاب آوری.
- ارائه تربیت معلم پیش و ضمن خدمت در خصوص روش‌ها و برنامه درسی کاهش خطرپذیری.
- تدوین راهبردها با هدف تشویق معلمان به ادغام این موضوعات در برنامه درسی رسمی و همچنین رویکردهای غیررسمی و فوق برنامه با جوامع محلی.

مطابقت ایمنی جامع مدارس با اهداف توسعه پایدار ۲۰۱۵ الی ۲۰۳۰ (۱۳۹۴ الی ۱۴۰۹) و چارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا

پیامدهای مدنظر ادغام ایمنی جامع مدارس در سیاست‌ها و عملکردهای توسعه پایدار و کاهش خطرپذیری بلایا.

1. بهبود دسترسی برابر، فراگیر و ایمن کلیه کودکان به آموزش.

2. ایجاد و تقویت نهادهای شبکه ها و سازوکارهای هماهنگی و ظرفیتهای ملی به منظور ایجاد تاب آوری در برابر مخاطرات و تهدیدهای فراروی بخش آموزش در سطوح بین المللی، ملی، استانی و محلی.
3. ادغام رویکردهای کاهش خطرپذیری در اجرای آمادگی اضطراری، پاسخ و برنامه های بازپروری در بخش آموزش.
4. پایش و ارزیابی پیشرفت ابتکارات عمل برای کاهش بلایا و خطرپذیری مخاصمات.
5. افزایش موجود بودن و دسترسی به شواهد مرتبط با مخاطرات مانند داده های سامانه های هشدار بهنگام مخاطرات چندگانه و اطلاعات خطرپذیری بلایا.

تفسیر چارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا ۲۰۱۵ الی ۲۰۳۰ (۱۳۹۴ الی ۱۴۰۹):

اهداف جزئی هفت گانه سندای برای بخش آموزش

اهداف جزئی هفت گانه سندای	اهداف جزئی جهانی برای بخش آموزش.
1. کاهش چشمگیر مرگ و میر جهانی بلایا تا ۲۰۳۰ (۱۴۰۹) با هدف کاهش متوسط مرگ و میر جهانی در هر ۱۰۰ هزار نفر در طی دهه ۲۰۲۰ الی ۲۰۳۰ (۱۳۹۹ الی ۱۴۰۹) در مقایسه با سالهای ۲۰۰۵ الی ۲۰۱۵ (۱۳۸۴ الی ۱۳۹۴).	حداقل سازی تعداد مرگ و میر و مصدومیت ناشی از اثرات مخاطرات بر مدارس.
2. کاهش چشمگیر تعداد افراد متأثر در سطح جهان تا ۲۰۳۰ (۱۴۰۹) با هدف کاهش متوسط تعداد جهانی در هر ۱۰۰ هزار نفر در طی دهه ۲۰۲۰ الی ۲۰۳۰ در مقایسه با سالهای ۲۰۰۵ الی ۲۰۱۵.	کاهش چشمگیر تعداد دانش آموزان متأثر از اثرات بلایا در کلیه ابعاد.
3. کاهش خسارات مستقیم اقتصادی بلایا در مقایسه با تولید ناخالص داخلی جهانی تا سال ۲۰۳۰.	کاهش خسارات سرمایه گذاری بخش خصوصی ناشی از اثرات مخاطرات.
4. کاهش چشمگیر خسارات بلایا به زیرساخت حیاتی و اختلال در خدمات پایه از جمله تسهیلات آموزشی و بهداشتی شامل توسعه تاب آوری آنها تا ۲۰۳۰.	حداقل سازی تعداد روزهای تعطیلی مدارس به علت اثرات مخاطرات.
5. افزایش چشمگیر تعداد کشورهای دارای راهبردهای ملی و محلی کاهش خطرپذیری بلایا تا ۲۰۲۰.	کشورها دارای راهبردهای کاهش خطرپذیری بخش آموزشی می‌باشند.
6. بهبود چشمگیر همکاری بین المللی با کشورهای در حال توسعه از طریق حمایت کافی و پایدار به منظور تکمیل برنامه های ملی آنها در راستای اجرای این چارچوب تا ۲۰۳۰.	کشورها در جهت تحقق ایمنی جامع مدارس با یکدیگر همکاری می‌نمایند.
7. افزایش چشمگیر موجود بودن و دسترسی مردم به سامانه های هشدار بهنگام مخاطرات چندگانه و سنجش هاو اطلاعات خطرپذیری بلایا.	مدارس به سامانه های هشدار بهنگام دسترسی دارند و از آنها استفاده می‌کنند.

اولویتهای چارچوب سندای برای بخش آموزش

اولویتهای بخش آموزش	اولویتهای چارچوب سندای
<ul style="list-style-type: none"> ● رویکرد جامع و فراگیر به ایمنی مدارس، بنیاد ادغام کاهش خطرپذیری و تاب آوری در راهبردها، سیاست‌ها و برنامه‌های بخش آموزش است. ● سنجش خطرپذیری کودک محور در کلیه سطوح بخش آموزشی اعمال می‌گردد. ● سنجش خطرپذیری مخاطرات چندگانه برای تحلیل و اولویت بندی خطرپذیریهای اثرگذار بر بخش آموزش اجرا شده است. ● برنامه قاعده مند سنجش و اولویت بندی مقاوم سازی و جایگزینی مدارس غیرایمن تدوین شده و در حال اجراست. ● نهاد ملی مسئول مدیریت بلایا و نهاد ملی مسئول آموزش پیامهای اصلی مبتنی بر شواهد و اجماع اقدام محور را به عنوان بنیاد آموزش رسمی غیررسمی تدوین کرده اند. ● نهاد مسئول آموزش، کاهش خطرپذیری و تاب آوری را در برنامه درسی معمول شامل مواردی مانند آموزش اقلیم، کاهش خطرپذیری بلایا و حساس به مخاصمات گنجانده است. ● مدارس آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری را از طریق آموزش غیررسمی دنبال می‌کنند که این روند می‌تواند شامل مشارکت در مدیریت بلایای مدارس و همچنین باشگاههای مدارس، اجتماعات و فعالیتهای فوق برنامه باشد. 	<p>اولویت ۱:</p> <p>درک خطرپذیری بلایا</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● چارچوبهای حقوقی و سیاست گذاری توانمندساز در سطوح ملی و یا استانی برای پاسخ به اجزای کلیدی ایمنی جامع مدارس تدوین شده اند. ● تمهیدات سازمانی، رهبری و هماهنگی برای آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری توسط مدیریت ارشد اعمال شده اند و شامل انتصاب رهبران مسئول در تمامی سطوح می‌باشند. ● راهنمایی و مقررات برای ساخت و ساز مدارس ایمن اعمال شده اند. ● انتخاب، طراحی و ساخت و ساز اماکن مدارس ایمن به منظور متابعت و اجرا توسط مقامات ذیصلاح پایش می‌گردند. ● مدارس سالانه اقدامات مدیریت و کاهش خطرپذیری بلایا را بررسی می‌کنند. به عنوان مثال، این بررسی و بازبینی می‌تواند بخشی از مدیریت مدرسه محور و یا بهبود مدرسه شامل مواردی مانند تضمین اعمال راهنمایی و برنامه ها برای پیشگیری و پاسخ به حملات به آموزش، اجرای مانورهای مخاطرات مدرسه محور و تخلیه باشد. 	<p>اولویت ۲:</p> <p>تقویت حکمرانی خطرپذیری بلایا برای مدیریت خطرپذیری بلایا</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● تأمین مالی برای کاهش خطرپذیری بخش آموزش انجام شده است. ● پایش و ارزشیابی برای ایمنی جامع مدارس در حال اجراست. ● تأمین مالی، پایش و ارزشیابی برای تولید شواهد مرتبط با مخاطرات به منظور افزایش دسترسی و موجودیت داده های مرتبط به خطرپذیری اعمال شده اند. ● منابع برای برنامه اولویت بندی ارتقای مدارس غیرایمن موجود در حال تأمین و اجرا می‌باشند. 	<p>اولویت ۳:</p> <p>سرمایه گذاری بر کاهش خطرپذیری بلایا برای تاب آوری</p>

<ul style="list-style-type: none"> ● مقامات مسئول آموزشی نگهداری مرتب و کاهش غیرساختاری را برای افزایش ایمنی و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های مدارس عمومی ارتقا می‌دهند. ● نهاد مسئول آموزش دارای نیازسنجی، راهبرد و برنامه اجرا به منظور توسعه ظرفیت کارکنان و دانش آموزان برای مشارکت در مدیریت و کاهش خطرپذیری بلایای مدرسه محور در مقیاس ضروری است. ● نهاد مسئول آموزش دارای نیازسنجی، راهبرد و برنامه اجرا به منظور توسعه ظرفیت معلمان برای آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری می‌باشد. 	
<ul style="list-style-type: none"> ● برنامه ریزی برای کاربرد محدود مدارس به عنوان سرپناه موقت یا مراکز جمعی در خلال سال تحصیلی در حال اجراست. مقام مسئول آموزش دارای برنامه‌های ملی و استانی‌سنجش خطرپذیری مخاطرات چندگانه برای مدیریت و کاهش خطرپذیری بخش آموزش است که تمرکز آن بر ایمنی و امنیت، استمرار آموزش، برنامه ریزی اقتضایی و حمایت از سرمایه‌گذاری بخش آموزش است. ● نهاد مسئول آموزش مانورهای مربوطه شبیه‌سازی را که سالانه در کلیه سطوح برای تمرین آمادگی پاسخ و بازبینی و تطبیق برنامه‌های پاسخ در صورت لزوم تدوین کرده است. 	<p>اولویت ۴:</p> <p>ارتقای آمادگی در برابر بلایا برای پاسخ اثربخش</p>

نیازها و اولویت‌ها

نیازها و اولویتهای زیر بخش آموزش بر اساس پژوهش و مدافعه‌گری مقامات مسئول آموزش، مدافعه‌گران و شرکای توسعه (تا سال ۲۰۱۵ یا ۱۳۹۴) شناسایی شده‌اند.

۱. رهبری جهانی

- ائتلاف جهانی کاهش خطرپذیری و تاب آوری در بخش آموزش به منظور هماهنگی رهبری جهانی توأم با همکاری در مساعدت فنی مخصوصا در حمایت از ابتکار عمل جهانی برای مدارس ایمن.
- تطبیق و ادغام اطلاع‌رسانی ایمنی جامع مدارس با پویای جهانی برای آموزش، آموزش برای همه، شراکت جهانی برای آموزش، اولویت با آموزش، ابتکار عمل جهانی آموزش سازمان ملل متحد و استانداردهای حداقل شبکه‌سازمانهای آموزش در بحران^۵.
- تطبیق و ادغام پیامهای ایمنی جامع مدارس با اهداف توسعه هزاره پس از ۲۰۱۵ (۱۳۹۴)، اهداف توسعه پایدار و چارچوب سندای برای اقدام.
- ایجاد حمایت از همکاری منطقه‌ای برای مدافعه‌گری و استانداردها (به عنوان نمونه، از طریق سازمانهای ذکر شده در پانویس^۶ و سایرین).
- ایجاد اولویتهای پژوهشی و ارتباطات عملکرد پژوهشی
- ادغام کاهش خطرپذیری بلایا در اسناد کلیدی توانمندساز برای مساعدهای بشردوستانه و توسعه محور.
- ارتقای اهداف جزئی جهانی و شاخص‌ها برای ایمنی جامع مدارس^۷.

^۵ Global Campaign for Education, EFA, Global Partnership for Education, Education First, UNGEI, and the INEE MS

^۶ ASEAN, SAARC, ECOWAS, SEAMEO, OAS, RCRCY in LAC

^۷ <http://gadrrres.net/resources/css-targets-and-indicators>

- تدوین و اجرای روشهای کارآمد و اثربخش برای سنجش ایمنی جامع مدارس.

2. تسهیلات یادگیری ایمن

- تدوین و ارتقای روشهای راستی آزمایی برای دولتها، اهداکنندگان، سازندگان غیردولتی و اجتماعی مدارس فراگیر و مراکز رشد دوران اوان کودکی به منظور تضمین ایمن بودن کلیه مدارس جدید.
- اجرای حسابرسی بین المللی ساخت و ساز مدارس جدید در پاسخ به آموزش همگانی.
- تدوین و ارتقای راهنمایی هزینه اثربخش برای اولویت بندی تسهیلات مدارس برای سنجش فنی در محل و ایجاد برنامه مقاوم سازی و جایگزینی.
- ترغیب دولتهای ملی برای سنجش ایمنی تسهیلات مدارس و اجرای برنامه اقدام به منظور ایمن سازی کلیه مدارس در بازه زمانی خاص.
- تدوین و ارتقای راهنمایی برای اقدامات ایمنی غیرساختاری و زیرساختی برای مدارس.

3. مدیریت اضطراری و بلایای مدارس

- تدوین و ارتقای راهنمایی برای مقامات مسئول آموزش در خصوص سیاست‌ها و رویه های اجرای تحلیل خطرپذیری مخاطرات چندگانه برای کاهش خطرپذیری بلایای مدرسه محور و آمادگی شامل روندهای عملیاتی استاندارد، مانورهای شبیه سازی و برنامه های اقتضایی و استمرار آموزش.
- تدوین و ارتقای راهکارهای کاهش خطرپذیری بلایا و آمادگی و ایمنی برای والدین و مراقبین کودکان در خانواده، منزل و جمعی.
- تدوین و ارتقای مباحثات و راهکارها برای کاربرد محدود و برنامه ریزی مدارس به عنوان سرپناه موقت پس از بلایا در حین حمایت از استمرار آموزش و سرمایه گذاری توسعه آموزش.
- تدوین و ارتقای ابزار مربوطه پایش و ارزشیابی برای پاسخگویی ارتقای تولید شواهد مرتبط با خطرپذیری مدرسه محور.

4. آموزش کاهش خطرپذیری و تاب آوری

- تدوین و ارتقای تطبیق ملی و محلی پیامهای اصلی مبتنی بر اجماع قابل انجام برای کاهش خطرپذیری خانوارها و جامعه.
- تدوین و ارتقای الگوی "گستره و توالی" جامع برای دانش، مهارت‌ها و توانمندی‌ها در کاهش خطرپذیری بلایا.
- تدوین و ارتقای ابزار مدیریت دانش به منظور امکان تبادل، رتبه بندی کاربران، استفاده مجدد، تطبیق و اثرگذاری آزمون مواد آموزشی.
- تدوین و ارتقای مواد آموزشی برای پاسخ به نیازهای متفاوت کودکان با سنین، جنسیت و معلولیت‌های مختلف.
- تشویق فرصتهای تبادل تجربیات جهانی، منطقه ای، ملی و هم‌تایان و تولید شواهد.

مآخذ

GADRRRES, 2017. Comprehensive School Safety Framework.
<http://gadrrres.net/resources/comprehensive-school-safety-framework>

UNISDR, 2015. *Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030*.
http://www.preventionweb.net/files/43291_sendaiframeworkfordrren.pdf

_____, 2015. *Sendai Framework for Disaster Risk Reduction for Children: Safer for Me and Safer for You*. <http://gndr.org/learning/resources/resources-by-theme/children-a-youth.html>

UNESCO, UNICEF EAPRO et. al., 2015. *Education and Resilience: Nine priority paths for making schools safer and societies more cohesive*.

ترجمه از متن انگلیسی: حمید مرعشی